

—○○—
מוסף רש"י
בשני עדים שמי
פדיוס לקטן (כריתות
פ'.)
אחד לו ואחד
לה. לקטן לאחר פדיוס
(לקטן ט'.)

ולוקמא איפכא. כלוקמיה מעיקרא ומ"ט (ה) הדרי נה הא שפיר
מזי לוקמיה מחזי דברי הכל וצרימא רבנן: לקולא ולחומרא.
מעיקרא לוקמיה לקולא דבעת וסתה דברי הכל דיה שעתה ובעלה
בשעת וסתה פליגי והשתא לוקמיה פלוגתא בשעת וסתה ואיכא

וברייתא דברי הכל ולוקמא איפכא בין
דאיכא לאוקמי לקולא ולחומרא לחומרא
מקמינן קתני שאם תראה שלא בשעת וסתה
מבמאה מעת לעת מעמא דאשה שיש לה
וסת היא דפליגי רבנן בין כחמה לראייתה
הא שאר נשים שאמרו חכמים ריין שעתן
כתמן כראיתן בני רבי תניא בן אנשינגוס
היא דאמר רב יהודה אמר שמואל משום
רבי תניא בן אנשינגוס "כל הנשים כתמן
מבמא למפרע ינשים שאמרו חכמים ריין
שעתן כתמן כראייתן חרץ מתינותק שלא
הגיע זמנה לראות שאפילו סדינין שלא
מלוכלכין בדם אין חוששין לה וכו' אית לה
לרבי תניא כהם כלל והתניא וכל הנשים
כתמן טמא ונשים שאמרו חכמים ריין שעתן
כתמן טמא ר' תניא בן אנשינגוס אומר נשים
שאמרו חכמים ריין שעתן אין להן כהם מאי
לאו אין להן כהם כלל לא אין להן כהם
למפרע אבל יש להן כהם מכאן ולהבא
מכלל דתנא קמא סבר אפי' למפרע אין ר"ם
היא דמהמיר גבי כהמים דתניא כל הנשים
כתמן טמא למפרע ונשים שאמרו חכמים
ריין שעתן כתמן טמא למפרע דר"ם רבי
תניא בן אנשינגוס אומר נשים שאמרו
חכמים ריין שעתן כתמן כראייתן ותינותק
שהגיע זמנה לראות יש לה כהם וישראל
הגיע זמנה לראות "משהגיעו ימי הנעורים:
המשמשת בעדים כו': אמר רב יהודה אמר
שמואל "עד שלפני תשמיש אינו ממעט
כפקידה מ"ט אמר רב קטינא מתוך שמהומה
לבייתה וכו' מהומה לבייתה מאי הוי מתוך
שמהומה לבייתה אינה מבנסת לחורין ולסדקין
תנן המשמשת בעדים הרי זו כפקידה מאי
לאו חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש לא
אידי ואידי לאחר תשמיש ואחד לו ואחד לה
כדתנן "דרך בנות ישראל משמשות בשני
עדים אחד לו ואחד לה האי מאי אי אמרת
בשלמא חד לפני תשמיש וחד לאחר תשמיש
איצטרך סד"א מתוך שמהומה לבייתה לא
ברוקה שפיר קמ"ל הרי זו כפקידה אלא אי
אמרת אידי ואידי לאחר תשמיש פשיטא מהו
דתימא שמא תראה טפת דם כהרדל ותחנפנה
שכבתורע קמ"ל ואיבעית אימא ישתי בדיקת
אצרכוה רבנן חד לפני תשמיש וחד לאחר
תשמיש וכו' קתני הרי זו כפקידה ללאור תשמיש
והא המשמשת קתני תני וכתב ר' אלאור תשמיש
על יד מעת לעת: השתא מעת לעת ממעטת
מפקידה

וברייתא דברי הכל - דשלא בשעת וסתה מטמא למפרע אבל
גמרי לא אחי כרבנן דלדידהו חזי' בשעת וסתה נמי
וח"ל מעיקרא מאי סבר דאמרי' איכא ולא אמרי' לחומרא ויש לומר
דמעיקרא בעי לאוקמי מחזינן ככ"ע אבל בשבחי' הברייתא לא
מזי לאוקמי ככ"ע הדרי ביה וקאמר
לחומרא: **היא** עמר נשים שאמרו
חכמים ריין שעתן כתמן כראייתן
שקמע שיש להמיר ביה לה וסת טפי
מכד' נשים חזי' ר' דוסא דלמיר ביה
לה וסת דיה שעתה כל שק דלית ליה
בר' נשים וקשה דל"ל לקטן (דף זו):
דפסקו כרבי אליעזר בר' אחימי תשיב
קך כהדייהו כיון דרבי דוסא סבר
סויה לא ה"ל למחשב דכה"ג אמרין
(ג) לקטן וי"ל הא דביש לה וסת כחמה
טמא למפרע לזו משום דחמיר טפי
מד' נשים אלא משום דגזור בשעת
וסתה אלו שלא בשעת וסתה אפי'
דברייתא לא גזרינן: **ר"ם** היא
דמחמיר בכמהים - פירש"י דמחמיר
בכהמים טפי מברייתא וכן נראה
דל"ל מה לו להסי' להאריך ולומר
דמחמיר בכמהים היה ליה למחמיר ר"ם
היא דתניא וכו' ולא יוכר וכו'
דבסמך (ד) תניא היראה כהם מקולקלת
למנינה וברואה דם אינה מקולקלת
למנינה אלא שער תנאים נמי
אחמירו טפי בכמהים מברייתא וכו' אפי'
דקך ברייתא כר"ם דקתני ממחמה אח
טועלה למפרע ובפרק כל הדין (לקטן)

כא ב' מ"י פ"ט מהלכות
אסורי ביאה הלכות
פ' ופ"ג מהל' משבב
ומושב הלכות ז:
כב ג מ"י פ"ט מהל'
אסורי ביאה הלכות
ז פ"ג מהל' קטן קטן פ"ט
י"ד סימן ק"ט ספ"ד ז:
כג ד מ"י פ"ט מהל'
מהלכות אסות
הלכות ז פ"ג מהל' פ"ט
שם וסימן קטן ספ"ד
ז:
כד ה מ"י פ"ג מהל'
משבב ומושב הלכות
ז:
כה ו מ"י פ"ד מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ז פ"ג מהל' קטן קטן פ"ט
י"ד סימן קטן ספ"ד ז:
ז:
כה ו מ"י פ"ד מהלכות
אסורי ביאה הלכות
ז פ"ג מהל' קטן קטן פ"ט
י"ד סימן קטן ספ"ד ז:
ז:

תוספי הרא"ש

וברייתא דברי הכל -
כלפי' אף ר' דוסא
סויה ודלא בשעת
וסתה מסבאה מעת
לעת וכ"ש דהא אפי'
בשעת וסתה מסבאה
סעת לית ס' פשיטא
דברייתא לא איתא אלא
כו' דוסא סדקתו שאם
היראה שלא בשעת וסתה
מסבאה מעת לעת ככלל
דבשעת וסתה ויה
שעתה' ולישנא קמא
ק"ל ברבנן כהם
דמני' ולישנא בתרא
ק"ל כו' דוסא' וסמא
דמני' ו' דוסא' (קתני)
ות"ל לא פליגי דוסא
לקטן ספ"ד כו' אפי'
דאמר ר' נשים ריין
שעתן: **לחומרא**
מקמינן וי"ל ומעיקרא
אפי' לא אקמית
לחומרא - ה"ל ספ"ד
דשפיר ליה ניהו ליה
לאקמית לקולא ותייה
מתני' דברי הכל אבל
השתא דשפיר ליה
ברייתא דוסא נשפך
די מנייהו דברי הכל
(לא ניהו ליה)
לאקמית לקולא ופתיג'
דברי הכל וברייתא
כיוודתה: ר"ב סאד
היא ד פ"ט ס' ד
בכהמים' פירש"י שפי
מבמאה וקשה רבנן
גבי אצרכו דמחמיר
ירואה אפי' דמסבאה
מעת לעת אינה מקולקלת
למנינה דהוא כהם
מקולקלת כדאיתא לקטן
בשפתיו: וי"ל דהיראה
ר' סאד היא סדקתו
ברואה כהם מסבאה
בטולה למפרע היינו
דוקא ל' סאד כדאמרי'
לקטן פרק כל הדין
ובי' קשה דלא ויה
לית לסיפר דמחמיר
בכהמים אלא ר"ם היא
דתינא וכו' הלכך נתיב
לפ"י דמחמיר בכמהים
בעלמא שפי סדקתו
כהתיבא ב' בא סימן
היראה כהם חרי זו
מקולקלת וחוששת משום

פירוש הבהא מעת לעת דפשיטא ולא דבקה שחרי' כי דבקה
ערכית ומלאה טמאה בדיקה של להרים דלאחר תשמיש מעטטה
דלא מטמאה מעת לעת כל שק כשבדיקה שחרי' ולא פשיטא
כלום דממעטת דלא מטמאה משחרי' :
מח"ש
מפקידה
דלחמול דמין ארוך הוא ממעטת פקידה זו דעדים:
מפקידה

זב דברי ר' סאד דבכמהים אין בכמהים משום וכו' והתם גבי אחרין כגמ' פון חכמים ר' תניא בן אנשינגוס והכי מיקול נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דתראה פרק הירואה קאמר ר' סאד מסידי
בדיקתו ויטייה סוף הירואה סתום אב: אין מבטויה לחורין ולסדקין הלכך לא רבי בדיקה: סמא משמע דכל בדיקת נשים שצריך להבנים לחורין ולסדקין' ובענין אחר לא מיקרי בדיקה אלא קתני וכן מוכח לקטן
בסוף פירוקין בני נאשה מוד שחבריהו צמחה וסת' ולייבי בעלה ופתיג' ד'השתא מעת לעת ממעטת' אפי' שפשיטא ולא בדיקה כראוי אלא [מסבאה למפרע] מפקידה לקתיה שלא וסדקיה בבדיקת טיבטעו:
ז:

פירוש הבהא מעת לעת דפשיטא ולא דבקה שחרי' כי דבקה
ערכית ומלאה טמאה בדיקה של להרים דלאחר תשמיש מעטטה
דלא מטמאה מעת לעת כל שק כשבדיקה שחרי' ולא פשיטא
כלום דממעטת דלא מטמאה משחרי' :
מח"ש
מפקידה
דלחמול דמין ארוך הוא ממעטת פקידה זו דעדים:
מפקידה

זב דברי ר' סאד דבכמהים אין בכמהים משום וכו' והתם גבי אחרין כגמ' פון חכמים ר' תניא בן אנשינגוס והכי מיקול נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דתראה פרק הירואה קאמר ר' סאד מסידי
בדיקתו ויטייה סוף הירואה סתום אב: אין מבטויה לחורין ולסדקין הלכך לא רבי בדיקה: סמא משמע דכל בדיקת נשים שצריך להבנים לחורין ולסדקין' ובענין אחר לא מיקרי בדיקה אלא קתני וכן מוכח לקטן
בסוף פירוקין בני נאשה מוד שחבריהו צמחה וסת' ולייבי בעלה ופתיג' ד'השתא מעת לעת ממעטת' אפי' שפשיטא ולא בדיקה כראוי אלא [מסבאה למפרע] מפקידה לקתיה שלא וסדקיה בבדיקת טיבטעו:
ז:

זב דברי ר' סאד דבכמהים אין בכמהים משום וכו' והתם גבי אחרין כגמ' פון חכמים ר' תניא בן אנשינגוס והכי מיקול נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דתראה פרק הירואה קאמר ר' סאד מסידי
בדיקתו ויטייה סוף הירואה סתום אב: אין מבטויה לחורין ולסדקין הלכך לא רבי בדיקה: סמא משמע דכל בדיקת נשים שצריך להבנים לחורין ולסדקין' ובענין אחר לא מיקרי בדיקה אלא קתני וכן מוכח לקטן
בסוף פירוקין בני נאשה מוד שחבריהו צמחה וסת' ולייבי בעלה ופתיג' ד'השתא מעת לעת ממעטת' אפי' שפשיטא ולא בדיקה כראוי אלא [מסבאה למפרע] מפקידה לקתיה שלא וסדקיה בבדיקת טיבטעו:
ז:

זב דברי ר' סאד דבכמהים אין בכמהים משום וכו' והתם גבי אחרין כגמ' פון חכמים ר' תניא בן אנשינגוס והכי מיקול נמי הא כדתינא כו' וכן משמע בירושלמי דתראה פרק הירואה קאמר ר' סאד מסידי
בדיקתו ויטייה סוף הירואה סתום אב: אין מבטויה לחורין ולסדקין הלכך לא רבי בדיקה: סמא משמע דכל בדיקת נשים שצריך להבנים לחורין ולסדקין' ובענין אחר לא מיקרי בדיקה אלא קתני וכן מוכח לקטן
בסוף פירוקין בני נאשה מוד שחבריהו צמחה וסת' ולייבי בעלה ופתיג' ד'השתא מעת לעת ממעטת' אפי' שפשיטא ולא בדיקה כראוי אלא [מסבאה למפרע] מפקידה לקתיה שלא וסדקיה בבדיקת טיבטעו:
ז: